



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

12. Constantinopolitanum III. seu sexta Synodus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10467**

CONSTANTIN. II. 153

sonis, quæ pro diuersitate  
circumstantiarum, citra pe-  
riculum hæresis, vel etiam  
vllius alterius criminis, quan-  
doque affirmari, quandoque  
negari poterat.

De Concilio Constan-  
tinopolitano III.  
seu de Sexta  
Synodo.



Anno Domini 680.  
& 681. celebrata  
est Sexta Synodus,  
quæ fuit Constan-  
tinopolitana III. & res sic ge-  
sta est. Constantinus Impe-  
rator Pogonatus huius nomi-  
nis, V. summo studio cona-  
tus est, vt Constantinopoli  
Generalis Episcoporum con-  
uentus haberetur, quo dam-  
naretur hæresis Monothelita

Anno D.  
680.

Conuen-  
tus genera-  
lis congrega-  
tur con-  
tra hære-  
sim Mono-  
thelitarum

F 5 rum

## 154 DE CONCILIO

rum, idest, hæreticorum, vnam tantum in Christo voluntatem ponentium: & vt Constantinopolitana Ecclesia cum Romana coniungeretur; præfuerunt enim ei Sergius, Paulus, Pyrrhus, & Petrus Monothelitæ omnes.

*Imperator  
petit à Pa-  
pa Legatos  
vt Con-  
cilio præsi-  
deant.*

Vnde Imperator Indictione 6. Prid. Idus Augusti epistolam ad Donum Pontificem Romanum misit, qua petebat, vt ad se Legatos mitteret,

*Imperato-  
ris verba.*

qui Generali Concilio præfiderēt. Hęc sunt verba ipsius: *Postquam igitur tempus recipit, perfectam Congregationem fieri adhortamur vestram paternam Beatitudinem per presentem nostram piam Sacram, dirigere viros utiles, modestos, notitiam habentes totius à Deo inspirata doctrina, & peritiam irreprehensibilem habentes dogmatum, indutos personam,*

CONSTANTIN. III. 155

*nam vestra Apostolica Sedis, eiusque Concilij: deferentes, & libros, quos oportet proferri, & omnem auctoritatē habentes, &c. Et infra. Nū Theodoro Exarcho mandavi, congregatis & Episcopis ad Concilium venientibus, naues idoneas, & sumptus necessarios suppeditandos curet.* Extat Epistola in ipsius Concilii Actis intexta.

Interim Romæ Dono Papa mortuo, ei successit Agatho, anno Dom. 678. qui Romæ Conuentum Episcoporum Occidentalium centum viginti quinque habuit. In eo definitum est, in Christo duas esse naturas, & duas voluntates: quod decretum omnes Episcopi sua manu firmarunt. Qua re peracta, Pontifex Episcopis quibusdam diu, sed frustra ex longinquis regionibus expectatis, Legatos tres  
Con-

*Episcopis ad Concilium cantibus naues, & sumptus ab Imp. suppeditantur.*

*Romæ fit conuētus, & damnatur Monothelitarum hæresis.*

356 DE CONCILIO

*Legati ad  
Oecumeni-  
cum Con-  
cilium mit-  
tuntur.*

Constantinopolim misit, qui  
vices suas implerent, Theo-  
dorum, & Sergium Presbyte-  
ros, & Ioannem Diaconum: &  
totidem Episcopos misit ipse  
Conuentus Romæ habitus, vi-  
delicet Ioannem Portuensem,  
Abundantium Paternensem,  
& Ioannem Rheginum. Hi  
magno Clericorum, & Mona-  
chorum numero associati, con-  
scendentes naues, in Mense  
Octobris Constantinopolim  
peruenerunt, & honorificè ab  
Imperatore in Palatio exce-  
pti, literas ei Pontificis, &  
Conuentus Romani reddide-  
runt, quibus excusatio de Lega-  
tis serius missis, & fides Epif-  
coporum de duabus Christi  
voluntatibus continebatur.

Imperator, his lectis, Lega-  
tos hortatus est, vt verita-  
tem, remotis omnibus Philo-  
sophorum concertationibus,  
ex Sanctarum scripturarum

monu-

CONSTANTIN. III. 157

monumentis, & Patrum testi-  
monijs conarentur eruere :  
& eis hospitia parata distri-  
buit, quotidianosque sum-  
ptus assignauit. Mox Grego-  
rium Constantinopolitanū, &  
Macharium Antiochenum Pa-  
triarchas, vt primo quoq. tem-  
pore suos Metropolitās, &  
Episcopos Constantinopolim  
aduocarent, admonuit.

Die inde Dominico, sacra  
pompa (Spiritus Sancti inuo-  
candi gratia) per Urbem du-  
cta, ad eum Legati, equis stra-  
tis missis, mira benignitate  
Principis inuitati sunt. Tan-  
dem septimo idus Nouembr.  
in penetrabile Palatii, qui Trul-  
lus dicebatur, Concilium  
conuocatum est. Legati Pon-  
tificis, & Conuentus Romani,  
& omnes Orientalium Eccle-  
siarum Metropolitæ, & Epif-  
cni excepti, suo quisque or-  
dine confederunt.

*Spiritus  
Sancti gra-  
tia inuoca-  
tur.*

Qui-

158 DE CONCILIO.

Quibus ritè perfectis, Georgio, & Machario mandatum est, vt quibus suam sententiam de vna Christi voluntate, Conciliorum auctoritatibus fulcissent, exprimerent. Illi tria superiora Concilia protulerunt: verùm multa eos de suo effinxisse conuicti, risum omnibus præbuerunt.

Decimoseptimo Kal. Decembr. Decretum Catholici Pontificis Agathonis, Conuentusq. Romani de duabus Christi voluntatibus Legati ediderunt. His vtrinque prolatis, & sanctorum Patrum testimonia in medium producta sunt. Idibus Febr. testimonia recognita sunt: quorum multitudine, & auctoritate

*Georgius  
Patriar. et  
sequaces  
ad veram  
finem re-  
deunt.*

Georgius Patriarcha permotus, statim è sententia destitit. Itaque reuocatis quinto Nonas Martias in Concilium Patribus, cum surrexisset, cla-

ra

CONSTANTIN. III. 159

ra voce se cum Metropolitibus ,  
& Episcopis suis , decreto de  
duabus Christi voluntatibus  
assentiri dixit , & continuo  
in partes Catholicorum tran-  
siit .

Macharius autem Patriar-  
cha, quid sui iudicij esset, ro-  
gatus , se cum suis Metropo-  
litis , & Episcopis in pristino  
manere proposito affirmavit :  
citiùsque milles moriturum,  
quàm de suscepta sententia di-  
scessurum . Quam vocem ubi  
Imperator, & Catholici audie-  
runt , ira perciti , Orarium  
collo detrahi iusserunt , eum-  
que cum suis ex Concilio eie-  
ctum , facto anathemate per-  
secuti sunt .

Factum est autem , teste  
Anastasio Bibliothecario , ut  
eadem hora atræ omnes ara-  
nearum telæ , è laquearibus  
Conclavis deciderent . Qua re  
conspecta , cuncti Catholici

*Macha-  
rius, & se-  
quaces in  
prauitate  
perdurant,  
& puniun-  
tur.*

*Orar. stola  
erat.*

*Prodigiū  
apparet.*

si-

160 DE CONCILIO

*Heretici damnati.* subito nigras ipsas hæreticorum sordes euanuisse, lætis animis, & vocibus exclamauerunt. Condemnati sunt Sergius, Pyrrhus, Petrus, & Cyrillus, omnes Monothelitæ.

*Die Resurrectionis missa solemniter, sed latinè celebratur, cum magno populi applausu &c.* Die inde Resurrectionis Ioannes Episcopus Portuensis Legatus in æde S. Sophiae, Missarum solemnia, Imperatore populoque presente, Latinè celebrauit tanto cum populi applausu, & lætitia, vt his quoque latinè nouo more Imperatoris laudibus acclamaret. Ex quo omnes dirum tandem duarum Ecclesiarum dissidiũ penitus esse sublatum iudicantes, maximas Deo de conciliata concordia gratias egerunt.

*Decretis Concilij omnes subscribunt.* Postremò, quinto idus Sept. professio fidei à Concilio edita, & post quinque dierum spatium singulorum Episcoporum subscriptionibus firmata est.

CONSTANTIN. III. 161  
est. Decimo Kal. Ianuar. Im-  
perator Constantinus, remis-  
sis Legatis, literas ad Pontifi-  
cem, & Conuentum Roma-  
num dedit: quibus se rem ex  
animi sententia confecisse si-  
gnificauit. Sequenti anno 682.  
Agatho Pontifex 4. Idus Ia-  
nuarij morte absumptus est.  
In eius locū Leo II. successit;  
qui mense Iulio Legatos à Cō-  
cilio reuersos cum literis Im-  
peratoris, & ipsius Concilij  
Actis accepit, eaque sua au-  
toritate firmavit. Et cum La-  
tinè, & Græcè peritus esset,  
Acta Concilij in latinum ter-  
monem conuertit.

*Leo II. Pa-  
pa Concilij  
acta con-  
firmat.*

Cardinalis Bellarminus, lib.  
4. de Summo Pōtifice cap. 11.  
propendit ad sentiendum, Sex  
tam hanc Synodum vitiatam  
esse ab æmulis Romanæ Eccle-  
siæ, quia inter damnatos ab  
illa, ponitur nomen Honorij I.  
Summi Pontificis; & per mul-  
tas

*Huius Cō-  
cilij Acta  
deprauata  
fuerunt.*

tas rationes id probare nititur. Idem etiam asserit Albertus Pighius in Diatriba. Contra verò Franciscus Turrianus in Apologia pro VI. & VII. Synodo, veras, & germanas esse docet.

*Obiectio contra VI. Synodum, quod Honorij Papam damnauit.*

Obijcies; quòd in hac VI. Synodo damnatur Honorius tanquam hereticus & comburantur eius epistolæ, & in sequentibus Actionibus omnibus repetitur eius damnatio. Et idem habetur in VII. Synodo Act. vlt. Ergo vel est asserendum, Honorium fuisse hereticum, quod heretici contendunt: quod etiam aliqui Catholici affirmant, vt Melchior Canus, lib. 6. de locis, cap. vlt. Vel quòd ipsa Synodus errauerit, quod nullo pacto est affirmandum.

*Responsio prima.*

Ad hoc respdetur, sine dubio Honorij nomen inter eos, qui damnantur in VI. Synodo, insertum

CONSTANTIN. III. 163

fertum esse ab æmulis Romanæ Ecclesiæ, & similiter quidquid aliud ibi dicitur contra Honorium . Id latè probat Bellarminus, lib. 4. de Summo Pontifice cap. 11. Et præterea in epistolis Honorij nullus error continetur . Honorius enim ibi confitetur , quod ad rem attinet , duas in Christi voluntates , & operationes: & solum prohibet nomina vnus, vel duarum voluntatum , quæ tunc erant inaudita: idque prudentissimo consilio. Nam tunc initium erat huius hæresis, nec ab Ecclesia aliquid de his nominibus erat definitum . Metuens igitur Honorius id, quod postea euenit , ne ista contentio in graue aliquod schisma cresceret, & simul videns sine his vocibus posse fidem esse saluam, voluit conciliare vtramque opinionem, & simul tollere de medio scandalum,

*Honorij  
Pape sententia  
explicatur.*

dali, & cōtentionis materiam. Itaque scripsit in prima epistola, ideo debere abstineri à vocabulo, vnius operationis, ne videamur cum Eutychnianis vnā naturam ponere in Christo: & rursus à duarum operationum vocabulo, ne videamur cum Nestorio duas personas ponere. In secunda verò docet modum loquendi, & conciliat opiniones. Vel dicendum cum Turrecremata, lib. 2. de Ecclesia, cap. 93. Patres VI. Synodi damnasse quidem Honorium, sed ex falsa informatione, ac proinde in eo iudicio errasse. Quamuis enim generale Concilium legitimū non possit errare, vt neque errauit hoc VI. in dogmatibus fidei definiendis; tamen errare potest in quæstionibus de facto. Itaque tutò dicere possumus, hos Patres deceptos ex falsis rumoribus, & non intel-

*Responsio  
secunda.*

*Concilium  
gener. po-  
test errare  
in quæst.  
de facto.*

CONSTANTIN. III. 165  
intellectis Honorij epistolis,  
immeritò cum hereticis con-  
numerasse Honorium.

Dices: ergò ne tu melius, *Occurritur  
tacitè obie-  
ctioni.*  
Honorij epistolas intelligis,  
quàm intellexerūt tot Patres?  
Respondeo, non quidem à me,  
sed à Ioanne IV. Martino I.  
Agathone, & Nicolao I. Sum-  
mis Pontificibus, & à toto  
Concilio Romano sub Marti-  
no congregato, eas epistolas  
melius esse intellectas, quàm  
à Græcis in Concilio VI. Et si  
non reclamarent tunc Legati,  
id factam fuit ad euitandum  
maius malum. Verebantur  
enim, si reclamarent, ne im-  
pediretur definitio rectæ fi-  
dei: & non posset tolli schis-  
ma, quod annis 60. iam dura-  
uerat: nam damnabantur in  
eo Concilio Patriarchæ mul-  
ti Constantinopolitani, Ale-  
xandrini, & Antiocheni, quo-  
rum successores non acquie-  
uissent

166 DE CONCILIO

vissent, nisi etiam Honorius damnaretur, qui vnà cum illis accusatus fuerat.

*Responsio  
ad confir-  
mationem  
primę oīe  
tionis.*

Ad confirmationem de VII. Synodo, dicendum, Patres illius Synodi lequitos esse Synodum VI. & solùm repetiuisse, quod in ea legerant. Proinde deceptos fuisse ex VI. Synodo, quæ vel corrupta erat, vel per errorem, Honorium damnauerat. Et eodem modo dicendum de Melchione Canone, qui vtique sequutus est Carranzam in sua Summa Conciliorum, & sicut errauit Magister, ita pariter & discipulus.



De